

کوردستان

ارگان حزب دمکرات کوردستان ایران

تأمین حقوق ملی خلق کره در چهارچوب ایرانی دمکراتیک و فدرال

شماره ۸۱۹ یکشنبه ۲۹ اسفند ۱۴۰۰ ۲۰ مارس ۲۰۲۲

مراسمات نوروزی در
مقرات حزب دمکرات

۷

گفتگو با چنگیز
قدم خیری
زندانی سیاسی
کورد

۶

پیام مسئول اجرایی
حزب دمکرات به
مناسبت سال نو کوردی

۴

مراسمات نوروزی در مقرات حزب دمکرات کوردستان ایران برگزار شد

روز و سالی نو در راه است و زندگی دوباره در پی آن است تا خود را از نو بسازد. زندگی اجتماعی از فکر و اندیشه و احساس مشترک شکل می‌گیرد تا که به همگونی و همبستگی برسند و در سال نو همه باهم و یکصدا و با احساسی مشترک به زیستگاه و مهین خود بنگرند.

انسان بودن وظیفه‌ای بسیار سنگین است و برای تحقق آن لحظه به لحظه زندگی خود را باید بدان سپرد و بدینسان به آن معنای می‌بخشد و مرزی میان انسان و دیگر جانداران ترسیم می‌کند.

همین است که انسان بودن نه تنها اتفاقی در میان میلیاردها اتفاق نیست، بلکه وظیفه‌ای است جاری و درحال انجام دادن و تعالی و هرچه متعالیتر، وظیفه انسان بودن سنگین و سنگین‌تر می‌شود و در اوج خود انسان‌های فرزانه همچون ستاره‌های درخشان در آسمان می‌درخشند و با رنگ گلگون پیکر خود که تقدیم به وطن کرده‌اند، نام والای رهبران شهید را ندا می‌دهند و مرزهای میهن را تعیین می‌کنند.

این وظیفه خطیر و ارزشمند انسانی است که نقطه‌ای از کره را نسبت به نقطه‌ای دیگر متمایز می‌کند، چرا که مکان تنها جغرافیایی بی محتوا و خشک و خالی نیست، بلکه ظرفی است برای توسعه معنا و نمادها به همین دلیل آن را میهن نام نهاده‌اند. اینجاست که فرد هویت پیدا می‌کند و با زبانی سخن می‌گوید که افراد هم هویتی خود همدیگر را بدان می‌فهمند. درک و فهم تنها مستثنی به زبان نیست بلکه احساس همه آزار و سختی‌های درون جامعه است که در لغات جای گرفته است و با لبخندی زبانی و رقص، نمود پیدا می‌کند و با رنج کلمه غمگین می‌شود، به همین دلیل کورد بودن عبارت است از انسانی موظف که میهن ویژه خود را دارد و با زبان

شد. در ادامه «علی سورانی» مسئول واحد اجرایی دیگله به نمایندگی از حزب نوروز را تبریک گفتند.

در ادامه «طاهر محمودی» عضو هیات اجرایی حزب دمکرات کوردستان ایران، پیام نوروزی را قرائت کردند.

بعد از قرائت چند شعر، آتش نوروزی از سوی «ابراهیم رحمانی هجیجی» کادر حزب دمکرات روشن و مراسم با هلیپرکی به اتمام رسید.

هرمزی» فرمانده نیروی ۱۲۲ پیشمرگه کوردستان و «هیرو عزیزی» همسر شهید «اکام دریایی» روشن شد.

بخش پایانی مراسم با هلیپرکی و پایکوبی حضار خاتمه یافت. همچنین در کمپ «دیگله» حزب دمکرات کوردستان ایران با حضور شماری از کادر و پیشمرگه و خانواده‌هایشان مراسم نوروزی برگزار شد.

مراسم با سرود «ای رقیب» و لحظاتی شکوت به پاس فداکاری شهیدان کورد و کوردستان شروع

حزب دمکرات برگزار شد. مراسم با سرود «ای رقیب» و چند لحظه‌ای سکوت به پاس فداکاری شهیدان کورد و کوردستان شروع شد.

در ادامه «کریم پرویزی» عضو هیات اجرایی حزب دمکرات کوردستان ایران پیام نوروزی را تقدیم حضار و ملت کورد در کوردستان ایران کردند.

ادامه مراسم با اجرای شعر و سرود و هلیپرکی گروهی از جوانان حزب دمکرات برگزار شد.

آتش نوروزی توسط «ادریس

حزب دمکرات کوردستان ایران قرائت شد.

در بخشی دیگر از مراسم آتش نوروزی توسط «مصطفی هجری» مسئول اجرایی حزب دمکرات و «خاتون اسپندار» همسر شهید «عثمان مصطفی پور» روشن و بعدها با اجرای شعر و آواز کوردی و هلیپرکی و پایکوبی مراسم به پایان رسید.

از سوی دیگر مراسم نوروزی در کمپ جزنیکان با حضور برخی از اعضای رهبری، کادر و پیشمرگه و شماری از اعضا و خانواده‌های

غروب یکشنبه مورخ ۲۹ اسفند ۱۴۰۰ در چند مقر حزب دمکرات کوردستان ایران مراسمات نوروز کوردی و سال نو برگزار شد. در مقر اصلی حزب دمکرات کوردستان ایران و با حضور شماری از اعضای رهبری حزب، کادر و پیشمرگ و اعضا و خانواده‌هایشان مراسم نورز کوردی با اجرای سرود ملی «ای رقیب» و لحظاتی سکوت به پاس فداکاری شهیدان کورد و کوردستان برگزار شد. در ادامه سرود نوروز اجرا شد؛ سپس پیام نوروزی مسئول اجرایی

دوره‌ی مقدماتی ۲۵۵

نیروهای پیشمرگه کوردستان به پایان رسید

در روزهای گذشته دوره‌ی مقدماتی ۲۵۵ پیشمرگه کوردستان با حضور شماری از اعضای رهبری، کادر، پیشمرگه‌ها، مسئولان سیاسی و نظامی حزب دمکرات و مهمانان در کوهستان‌های کوردستان برگزار شد.

این مراسم با سرود ملی "ای رقیب" و یک دقیقه سکوت و احترام به روح پاک شهدای کورد و کوردستان آغاز شد.

شرکت کنندگان با انجام تمرینات نظامی آمادگی جسمانی و نظامی خود را نشان دادند.

در ادامه "حسن خضرپور" مسئول پذیرش حزب دمکرات کوردستان ایران سخنانی را به این مناسبت ارائه نمود.

در این مراسم سرودی از سوی گروه هنری نیروهای پیشمرگه کوردستان توسط شرکت کنندگان

دوره ارائه شد. در بخشی دیگر از این مراسم گزارش آموزش توسط "عبید مرادی" ارائه گردید.

در ادامه یک پارچه موسیقی از سوی "هیوا حسن نژادی" تقدیم شرکت کنندگان شد. سپس پیام دوره توسط "باسیط خضری" از شرکت کنندگان دوره ۲۵۵ پیشمرگه قرائت شد.

در این مراسم به نفرات اول تا سوم در بخش‌های سیاسی و نظامی از سوی "مصطفی مناف" یکی از فرماندهان نظامی جوایز اهدا شد.

همچنین نفرات اول تا سوم در بخش نظم و دیسیپلین مورد تقدیر قرار گرفتند و جوایز آنان از سوی "کلارا رسولی" اهدا گردید.

این مراسم با یک قطعه موسیقی از "پیشوا سوفی" به پایان رسید.

طرح رژیم ایران برای حکومتی کردن مراسمات نوروزی در کوردستان

هستیم.

هر ساله در روزهای نخست نوروز در اقصی نقاط کوردستان ایران مراسماتی باشکوه نوروزی با حضور اقشار مختلف جامعه کوردستان برگزار می‌شود که به "سنگر مقاومت شهر" معروف شده و سران رژیم نیز با ممانعت از برگزاری آن‌ها و برگزاری این چنین مراسمات تصنعی سعی در حل ملت کورد در گفتمان مرکز نشینان را دارد.

هستند تا بلکه بتوانند مانع برگزاری مراسمات نوروزی در اقصی نقاط کوردستان که به سنگر هویت خواهی و مقاومت ملت کورد مبدل شده، بشوند.

این چنین مراسماتی که از سوی رژیم و عوامل آن در کوردستان تحت عنوان "عید نورز" برگزار می‌شود هدفی جز امنیتی‌تر کردن کوردستان و ترس از اتحاد ملت کورد ندارند و درصدد هستند تا وانمود کنند که همه تابع یک گفتمان آن هم گفتمان پان ایرانیسم

رژیم ایران با برگزاری مجموعه مراسمات "نوروزی حکومتی" در تلاش است مراسمات نوروزی که به سنگری برای مقاومت و حق طلبی ملت کورد مبدل گشته را ممنوع کند.

بر اساس اخبار رسیده به وب سایت "کوردستان میدیا"، برخی از ارگان‌های رژیم ایران با همکاری مراکز امنیتی رژیم در شهرستان "سنه" به دنبال برگزاری مراسم نوروزی حکومتی در استادایوم ورزشی "۲۲ گلان" این شهرستان

پیام مسئول اجرایی حزب دمکرات به مناسبت روز جهانی ۸ مارس

"مصطفی هجری"، مسئول اجرایی حزب دموکرات کوردستان ایران طی پیامی مناسبت ۸ مارس روز جهانی زن را تبریک گفتند.

متن پیام این چنین است:

روز ۸ مارس یادآور وضعیت آن زنانی است که در کشورهای متمدنی در سایه مبارزه و فداکاری زنان و مردان برابری‌خواه به حقوق خود رسیدند. از سوی دیگر این روز یادآور وضعیت زنانی است که در کشورهای همچون ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی و افغانستان که همچون برده بدانها نگریسته می‌شود.

این روز را به همه زنان جهان و به ویژه زنان فعال و مبارز برابری‌خواه کوردستان ایران تبریک عرض می‌نمایم.

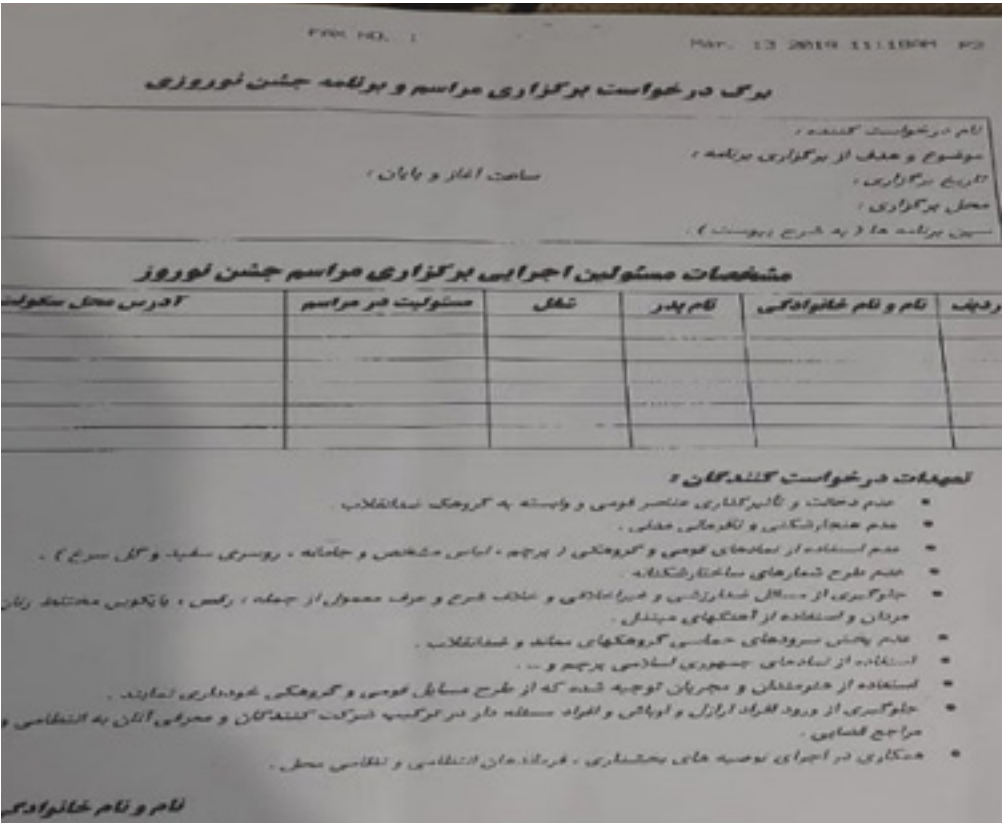
تلاش کنیم زنان آزاد باشند تا جامعه‌ای خوشبخت داشته باشیم.

مسئول اجرایی حزب دموکرات کوردستان ایران

مصطفی هجری

۱۷ اسفند ۱۴۰۰ خورشیدی (۸ مارس ۲۰۲۲ میلادی)

رژیم ایران استفاده از نمادهای ملی کورد در جشن‌های نوروز را ممنوع اعلام کرد

همچنین در این ابلاغیه بر استفاده از نمادهای رژیم اسلامی ایران در جشن‌های نوروز تأکید شده است.

طی روزهای اخیر نیز، نهادهای اطلاعاتی رژیم با احضار و تهدید فعالان مدنی و شهروندان کورد درصدد ممانعت از برگزاری جشن‌های نوروز در کوردستان هستند.

مرکز همکاری احزاب کردستان

رژیم ایران عدم استفاده از نمادهای ملی کورد در جشن‌های نوروز را شرط صدور مجوز برای برگزاری مراسمات اعلام کرد.

بخشدارها و فرماندارها طی ابلاغیه‌ای به مسئولین اجرایی مراسمات نوروز استفاده از پرچم کردستان، جامانه، گل سرخ و رقص و پایکوبی مختلط زنان و مردان را ممنوع اعلام کرده‌اند.

در شهر "بانه" مراسم باشکوهی برای اعطای مدرک آموزش زبان کوردی برگزار شد

این مراسم از طرف مرکز فرهنگی "بانه" در مجتمع "اربابه" اجرا شد، مردم بانه بخصوص کودکان استقبال گرمی از این مراسم کردند.

مراکز فرهنگی برای گسترش زبان کوردی و جذب و دعوت مردم برای آموزش زبان مادریشان در همه‌ی شهرهای کوردستان دست به فعالیت‌های متفاوتی زدند.

آمریکا سیستم دفاع ضد موشکی اقلیم کوردستان را تقویت خواهد کرد

حملات به‌تلافی "جنایات اخیر" اسرائیل انجام شده و مدعی شد که "مرکز راهبردی توطئه و شراوت صهیونیست‌ها" در "هولیر" را با موشک‌های "نقطه زن" هدف قرار داده است.

پیشتر گروه‌های وابسته به رژیم ایران طی چندین حمله تروریست پایتخت اقلیم کوردستان را هدف قرار داده بودند، اما این نخستین مورد است که سپاه تروریست پاسداران مستقیم مسئولیت حمله

دولت اقلیم کوردستان برای تقویت دفاع ضد موشکی آن‌ها هستیم". سالیوان" در گفتگو با شبکه "سی بی اس" ضمن محکومیت حمله موشکی سپاه به اقلیم کوردستان گفته است: "به دنبال تقویت دفاع ضد موشکی همیمان و دوستان خود هستیم تا بتوانند از خود دفاع کنند". سپاه تروریست پاسداران مسئولیت حمله موشکی یکشنبه را برعهده گرفت و در بیانیه‌ای آورده که این

پس از حمله موشکی سپاه تروریست پاسداران به پایتخت اقلیم کوردستان و محکومیت آن از سوی جامعه جهانی، "جیک سالیوان" مشاور امنیت ملی آمریکا گفته است: "مشغول مذاکره با دولت عراق و

سپاه تروریست پاسداران رژیم ایران مسئولیت حمله موشکی شب گذشته به "هولیر" را برعهده گرفت

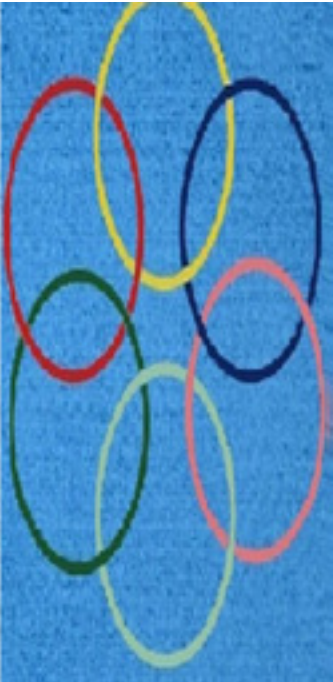

امروز یکشنبه ۲۲ اسفند ۱۴۰۰، "سپاه ترویست پاسداران" طی بیانیه‌ای ضمن پذیرفتن مسئولیت حمله شب گذشته به "هولیر"، آورده است که این حمله در تلافی به کشته شدن دو افسر سپاه در سوریه نبوده است. بلکه رژیم ایران مقر موساد در کوردستان عراق را به دلیل فعالیت‌های این مرکز، هدف قرار داده است".

ساعاتی پس از این حمله، شبکه "خبر" وابسته به رژیم ایران منتشر کرد که موشک‌ها به نزدیکی محل کنسولگری جدید آمریکا در"هولیر" اصابت کردند که "اماکن خاص و سری" و "پایگاه‌های آموزشی موساد" در این شهر بوده است.

با این حال مقام‌های اقلیم کوردستان عراق ادعاهای مقام‌های رژیم ایران مبنی بر حضور پایگاه‌های اسرائیلی در این

سه تشکل سیاسی اپوزیسیون رژیم ایران روز جهانی زن را مشترکا تبریک گفتند

و منظم نمود. آنان علیه شرایط بسیار سخت کاری و وضعیت اقتصادی شان دست به اعتصاب زدند. هشت مارس سال ۱۹۰۸ میلادی بعد از گذشت بیش از پنجاه سال، کارگران زن کارخانه نساجی کتان در شهر نیویورک به منظور احیای خاطره اعتصاب در این روزکه تبعیض، محرومیت و فشار کار و حقوق بسیار کم زنان را بیاد می آورد، دست به اعتصاب زدند. صاحب کارخانه زنان را در محل کارشان محبوس ساخت و فاجعه ای آفرید که باعث مرگ ۱۲۹ تن از زنان کارگرشد.

به همین دلیل روز هشتم مارس بطور سنتی بنام روز مبارزه زنان علیه بی عدالتی و ظلم در خاطره ها باقی ماند. در سال‌های بعد در کشورهای مختلف اروپا و آمریکا مبارزه زنان به شکل تظاهرات و اعتصاب در محیط کار علیه شرایط ناپسaman کاری، تبعیض و استثمار و همینطور برای داشتن حقوق برابر در اجتماع ادامه پیدا کرد.

سه تشکل سیاسی اپوزیسیون رژیم، "کنگره ملیتهای ایران فدرال، شورای دmکراسی خواهان ایران و همبستگی برای آزادی و برابری در ایران" ۸ مارس روز جهانی زن را تبریک گفتند.

متن پیام این چنین است: ۸ مارس روز جهانی مبارزات زنان گرامی باد!

هر ساله ۸ مارس روزجهانی مبارزات زنان توسط زنان و فعالین فمینیست، مراسم هایی در بزرگداشت این روز، در سراسر جهان برگزار می شود.

در سال ۱۸۵۷ میلادی زنان کارگر کارخانه نساجی کتان در شهر نیویورک آمریکا دست به اعتصاب زدند.

شرایط کاری سخت و غیر انسانی با دستمزد کم کارگران زن در اوایل قرن بیستم که همراه با مردان در کشور های صنعتی وارد کارخانه ها و بازار کار شده بودند، آنان را وادار به مبارزه علیه این تبعیض و بی عدالتی به شکل سازمان یافته

در همین راستا طرح موسوم به "جوانی جمعیت" روز ۱۱ آبان سال ۱۴۰۰ بدون سر و صدا به تصویب شورای نگهبان رسید، این طرح با هدف افزایش جمعیت ایران و با "استواری بر نگرانی از سالمندی جمعیت" تهیه و تدوین شده است. در باره تصویب طرح جوانی جمعیت که با هدف افزایش جمعیت بیان شده، حقی برای تمایل، اختیار و انتخاب زنان قائل نیست، گویا انسان‌های جامعه متشکل از اشیایی هستند که فاقد شعور و حق انتخاب در داشتن فرزند هستند.

فشار و صدمات جسمی و روحی به زنان با حاملگی اجباری که تحت نام "جوان سازی جمعیت"ادر همین سال قانونی شد و نتایج عدم امکان دسترسی به وسایل و قرص های جلوگیری از حاملگی به افزایش بیماری های مقاربتی ؛ و افزایش کورتاژ های غیر قانونی که به قیمت مرگ و زندگی برای زنان در شرایط خفا انجام میشود ، خواهد انجامید.

بر اثر مشکلات و حتی عدم دسترسی به آزمایش های ژنتیکی در دوران بارداری برای مادرانی که به دلیلی ریسک ناهنجاری ها را در جنین دارند تولد کودکان با ناهنجاری های جدی مادرزادی افزایش خواهد یافت. این مسئله ای است که در کشورهای مدرن والدین میتوانند قبل از تولد در همان هفته های اول حاملگی از آن باخبر شوند و آزادانه در مورد به دنیا آوردن یا بدنیا نیاوردن جنین تصمیم بگیرند.

سازمان دیدبان حقوق بشر نیز از مخالفان قانون جدید جمعیت ایران موسوم به «طرح جوانی جمعیت» است و آن را ناقض حقوق زنان در زمینه سلامت جنسی و باروری محق شناخته می شود.

معرفی کرده است.

این سازمان خواستار لغو هرچه سریع‌تر «این قانون منافی حقوق بشر از سوی جمهوری اسلامی ایران» شده و اعلام کرده طرح یاد شده برخلاف ادعای مقام‌های ایران مبنی‌بر حمایت از فرزندآوری و منافع خانواده‌ها، سلامت و جان زنان ایرانی را به خطر می‌اندازد. همانطور که می دانیم، فضای ناسالم بی عدالتی و تبعیض در جمهوری اسلامی در سایه قوانین ضد زن ابعاد خشونت باری بخود گرفته است. گسترش خشونت در کنار چند همسری و قوانین مرد سالار فضای اجتماعی ناامنی را برای زنان کشور بوجود آورده است. توحش در قتل زنان با پشت گرمی به قوانین ضد زن جمهوری اسلامی به آتجا رسیده است که امسال مردی سر همسر هفده ساله خود را برید و سر بریده را در خیابانها شهر گرداند.

اما مبارزات زنان در فضای اختناق جمهوری اسلامی قابل ستایش است، تلاش برای ایجاد تشکلهای مستقل خود و پیگیری از حقوق زنان بخصوص در فضای مردسالارانه ای که توسط قوانین دولتی ـ مذهبی تأیید می شود، قابل ستایش است. بسیاری از زنان به دلیل اعتراضهای به حق خود سالهاست که در زندان به سر می برند.

ما سه ائتلاف، کنگره ملیتهای ایران فدرال، شورای دmکراسی خواهان ایران و همبستگی برای آزادی و برابری در ایران ، بر این باوریم که پیشبرد مبارزات زنان و شکل گیری تشکل‌های مستقل آنان در سراسر جهان و ایران رفته رفته تبدیل به اهرم‌های فشار بر جوامع مردسالار وپی گیری حقوق زنان در دنیا و بخصوص

علیه قوانین تبعیض آمیز در جمهوری اسلامی شده است و این مبارزات هر روز ابعاد وسیع تری به خود می گیرد. با امید به رفع تبعیض‌های جنسیتی علیه زنان و رسیدن به برابر حقوقی و حقوق ویژه زنان جهان!

کنگره ملیتهای ایران فدرال
شورای دmکراسی خواهان ایران
همبستگی برای آزادی و برابری در ایران
دوشنبه ۱۱اسفند۱۴۰۰ - ۷ مارس۱۴۰۰

ادامه سخن

احساسات و آرزوهای مشترک سخن می‌گویند. وظیفه فرد کورد در نوروز خود را نمایان می سازد و تحت روشنایی آتش نوروز همه ریشه و شناسنامه آن به رقص در می‌آیند و میهن را مزین می‌کند، به همین سبب نوروز همه رگ‌های وجودی کورد بودن را به خروش در می‌آورد.

مانیسفت کورد بودن تحت مشعل آتش نوروزی و با سرود "خوایه وه‌تهن ئاواکه‌ی" (پروردگارا میهنمان را آباد بدار) با صدایی تاریخی و با طنین بلند در کوهستان‌ها، قله به قله و روستا به روستا و محله به محله "شار و شاخ" کوردستان را پر می کند. این مانیفست بانگ عظیم خیزش و زندگی و مقاومت است. مانیسفت کورد بودن سرود "ای رقیب" است با مشعل‌های آتش نوروزی و با همدایی و همبستگی انسانهایی که بار وظیفه برد دوش به سوی قله‌ها رهسپارند.

نوروز کورد بودن و وظیفه انسانیمان، خجسته باد

مصطفی هجری: "شار" با حمایت "شاخ" به مبارزه خود ادامه خواهد داد

"مصطفی هجری" مسئول اجرایی حزب دمکرات کوردستان ایران به مناسب سال نو کوردی پیامی را منتشر نمود. در این پیام آمده است برای گذار از وضعیت تحت ستم و دستیابی به آینده‌ای روشن، ضروری است ملت‌های تحت ستم ایران گفتمان مشترک خود را برای رسیدن به حاکمیت ملی و رهایی محکم‌تر نمایند.

متن پیام:

پیام نوروزی مصطفی هجری، مسئول اجرایی حزب دمکرات کوردستان ایران به مناسب سال نو کوردی

هموطنان ارجمند هم میهنان مبارز و نستوه کوردستان در حالی به استقبال سال نو می‌رویم ضروری است نگاهی به چند موضوع مهم داشته باشیم که طی سال گذشته بر وضعیت کلی جامعه کوردستان و ایران تاثیر گذاشتند ؛ چرا که این موضوعات به ادامه مبارزه و

مقاومت ملت‌های تحت ستم ایران در مقابل حاکمیت مرکز مرتبط است. اهمیت این مباحث در این است که رویدادها را از زاویه‌ای دیگر بنگریم. درکی مشترک از فضای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی ایران داشته باشیم؛ به این دلیل که ما به عنوان کرد در "پژوهه‌لات" کوردستان، چشم انداز مبارزاتی خود را ترسیم کنیم.

نمایانتر نمود. گزینه تحریم، حتی از سوی آن دسته از اشخاص، جریانات و گروه‌ها که سالها جزو ستونهای محکم قدرت بودند، واکنشی پرمعنا بود. این هم آوایی و همسویی در کارزار تحریم، نقطه عطفی بود در تاریخ سیاسی رژیم جمهوری اسلامی ایران. مافیای سپاه پاسداران تحت رهنمودهای بیت رهبری بیشتر از گذشته مراکز قدرت را در انحصار خود گرفت.

جای تامل است. سطح و گستره اعتراضات، رابطه‌ای مستقیم با سطح و گستره سرکوب و ستم دارند. در این خوانش، رابطه "جغرافیای سرکوب" با "جغرافیای اعتراضات" بیشتر نمایان می‌شود.

تهدید محیط زیستی

اگرچه تظاهرات خوزستان در سال ۱۴۰۰، در اعتراض به بحران بی آبی آغاز گردید، اما ریشه آن به وضعیت عقب ماندگی برمی گردد که معلول سیاست سرکوب و ستم مضاعف در این منطقه بوده است. این حادثه خونبار در امتداد اعتراضات پیشین ، با شعارهای ساختارشکنانه و سرنگونی همراه بود که ستون‌های قدرت رژیم را به لرزه انداخت.

این منطقه با بحران بی آبی مواجه گردیده که بحران خشکسالی را هم به دنبال داشته است ، به طوری که ساکنان آن حتی آب آشامی دنی کافی ندارند.

کوچ از روستاها به سایر مناطق دیگر، از بین رفتن زیرساخت‌های کشاورزی، به خطر افتادن محیط زیست جانداران و چندین پدیده دیگر مشابه، از پیامدهای این بحران خودساخته رژیم ایران و مافیای سپاه پاسداران است که در

بینی جمهوری اسلامی ایران است. در این جهان بینی حتی انسان و محیط زیست نیز امنیت ندارند.

تهدید هویتی

بعد دیگر ستم ملی، مسئله زبان و تهدید هویتی است. سیاست جمهوری اسلامی ایران در تقابل با مسئله هویتی ملیت‌های ایران، سیاست مرگ بوده است. امنیتی کردن، فرودست کردن، به حاشیه‌راندن ، نابودسازی و یکسان سازی ، نموده‌ای این سیاست هستند.

زمانی که از "امنیت هویت" سخن گفته می‌شود؛ منظور ما مجموعه شرایطی است که یک واحد ملی با حفظ همه ویژگی‌های خود، توانایی خودمدرییتی، توسعه و بقاء را داشته باشد. بدین معنا، هر سیاست، رویداد یا فرایندی که وجود و بقاء این واحد ملی را هدف قرار دهد، تهدید هویتی قلمداد می‌شود. در کوردستان و مناطق تحت ستم دیگر، سیاست امنیتی نمودن زبان ادامه دارد. نظارت نهادهای امنیتی و بستن انجمن های ادبی و آموزشی و بازداشت جمعی فعالان این حوزه، رویکردهای این سیاست هستند.

اعتصاب معلمان

جنبش اعتراضی و اعتصاب

پس آن اهدافی سیاسی و امنیتی نهفته است. این شرایط، نمایانگر "وضعیت اشغالگری" است که همزمان با سیاست چپاول و سرکوب همراه بوده است. این شرایط مشابه نیز در مناطق ملی تحت ستم در جغرافیای ایران حاکم است. خشونت سیستماتیک، خود را روندی طبیعی می نمایند که معطوف به ساختار فکری و جهان

وضعیت عقب ماندگی برمی گردد که معلول سیاست سرکوب و ستم مضاعف رژیم در این منطقه بوده است. این حادثه خونبار در امتداد اعتراضات پیشین ، با شعارهای ساختارشکنانه و سرنگونی همراه بود که ستون‌های قدرت رژیم را به لرزه انداخت. خوزستان، سرزمینی دارای منابع سرشار آبی و نفتی است . به دلیل انتقال بی حد و حصر آب،

اثبات چند باری بی اعتمادی مردم به حاکمان و روشترشدن بی اعتمادی حاکمان به یکدیگر، از نتایج پراهمیت این انتخابات نمایشی بود. امواج و کنشهای اعتراضی در سال گذشته، که سر ستیز با ماهیت رژیم جمهوری اسلامی داشت، بار دیگر موجودیت قدرت حاکمه را نشانه گرفت. این اعتراضات به لحاظ جغرافیا و گستره آن، بسی

انتخابات

در سال ۱۴۰۰، باری دیگر انتخابات نمایشی ریاست جمهوری برگزار شد. فارغ از ماهیت و محتوای آن، نتایجش برای ما اهمیت داشت. ساختار فاسد و ضد دمکراتیک این انتخابات نمایشی، عمق اختلافات و رقابت‌های داخلی زمامداران رژیم ایران را

پیشمرگان به مبارزه خود ادامه دهد. فرایند مبارزه، باید دامنه خود را قوی تر و گسترده‌تر کند. نمونه آشکار این همبستگی مبارزاتی، پیوستن دختران و پسران انقلابی رژه‌لات به صفوف پیشمرگان است.

برای گذار از وضعیت "فرودستی" و دستیابی به آینده‌ای روشن، ضروری است ملت‌های تحت ستم ایران گفت‌وگوهای مشترک خود را برای رسیدن به حاکمیت ملی و رهایی از فرودستی، انسجام بدهند. همبستگی احزاب ضرورتی تاریخی است، پیش از آنکه مسئله‌ای درون حزبی باشد مسئله و خواست جامعه کوردستان می باشد. باید اقدامات ما در این زمینه مستحکم تر باشد. بدون شک آینده و سرنوشت جنبش ملی به اتحاد و همبستگی صفوف مبارزاتی آن گره خورده است. در این مناسبت اعلام می‌نماییم که جریان مذاکرات برای اتحاد صفوف دمکرات‌ها، به‌گونه‌ای چشمگیر و مورد پسند مراحل خود را طی میکند و امیدواریم هرچه سریعتر به سرانجام برسد که در واقع خواست مردم و دوستان حزب دمکرات است. لازم است مردم مبارز با اتحاد و همبستگی، باری دیگر نوروز را به سمبل مبارزه و انسجام ملی تبدیل نمایند و آتش نوروز را بر گرده تاریکی و اشغالگری برافروزند.

سر تعظیم در برابر شهدا و خانواده‌هایشان فرود می آوریم
درد بر قهرمانان زندان ها
درد بر مبارزان راه "کوردایه‌تی"
درد بر اعضا و هواداران حزب دمکرات
درد بر پیشمرگه‌های شهر و کوه
درد بر ملت انقلابی و نستوه کوردستان
نوروز بر کوردستان و کرد پیروز باد
مسئول اجرایی حزب دمکرات کوردستان ایران مصطفی هجری
نوروز ۲۷۲۲ کوردی

تحت ستم
فضای حاکم بر ایران، فرایند خودآگاهی رویه رشد ملیت‌های تحت ستم ایران غیر قابل انکار است. گسترش جریان قیام ها و

دفاع از مستضعفین در خارج از مرزها، موجی از فقر و فلاکت را نیز در داخل ایران بوجود آورده است. **برجام**

واپسگرای جمهوری اسلامی ایران را نزد افکار عمومی به وجود آورده است. این احساس که در گذشته نزد برخی از مردم تنها حالتی ذهنی و روانی داشت،

ملت سازی، بحران دولت سازی و بحران مشارکت، جمهوری اسلامی ایران را در تنگنا و بن بست سیاسی قرار داده است. تاکنون نتیجه این بوده است که رژیم ایران

معلمان موضوع دیگر مهم سال بود. اعتصاب معلمان یکی از سازمان یافته‌ترین و سراسری ترین اعتصابات سالهای گذشته بود. جنبش حق طلبانه معلمان علیه وعده و وعیدهای رژیم ایران و مجلس در رابطه با موضوع رتبه‌بندی، عدم رسیدگی به وضعیت معیشت و درآمد معلمین و بازنشستگان، همچنین مسئله سرکوب و اخراج آنان، در چند مرحله برگزار شد. شعار اصلی معلمان بر ضد رژیم ایران و همچنین علیه ستم و فساد، محرومیت از حقوق و زندانی نمودن هم صنفی هایشان بود.

سرکوب دانشگاه‌ها

تعطیلی دانشگاه‌ها در شرایط کرونا علاوه بر اینکه جنبش دانشجویی را تضعیف نمود همزمان فرصتی بود تا روند سرکوب در دانشگاه‌ها تسریع شود. در این برهه زمانی، سرکوب فعالان دانشجویی و بازداشت و زندانی نمودن و اخراج و تبعید اساتید دانشگاه، بیشتر شد. این وقایع تداوم حذف و تصفیه حساب سیاسی با دانشجویان و اساتید دگراندیش بود.

جهاد تبیین

موضوع دیگر " جهاد تبیین" بود که از سوی علی خامنه‌ای اعلام شد. این موضوع، ادامه مانیفست جمهوری اسلامی ایران برای آینده تلقی می شود که به "گام دوم" نیز شناخته می‌شود. جهاد تبیین اعلام نوعی جهاد است که مبتنی برمرزبندی و تقابل با دشمنان خودساخته رژیم ایران است. گسترش تبلیغات مذهبی و سیاسی برای ارزش‌های انقلابی و همچنین تقویت جریان شیعه‌سازی و شیعه‌گرایی در کشورهای دیگر از اهداف عمده جهاد تبیین است.

عمیق تر شدن بحران‌ها

تجربه جمهوری اسلامی ایران، تجربه تلنبارشدن بحران‌ها است. می‌توان عموم این بحران‌ها را تحت عنوان "بحران ساختاری" دسته‌بندی نمود. مجموعه‌ای از بحران‌های پیچیده و درهم تنیده ؛ مانند بحران مدیریت، بحران مشروعیت، بحران

بعد دیگر ستم ملی، مسئله زبان و تهدید هویتی است. سیاست جمهوری اسلامی ایران در تقابل با مسئله هویتی ملیت‌های ایران، سیاست مرگ بوده است.

اعتراضات از حاشیه به مرکز اگر چه به شیوه نسبی، خود را نشان داده، اما قابل تامل است. در

با وجود این شرایط داخلی و در میانه تحولات منطقه‌ای پیش رو

اکنون به علت استمرار و درهم تنیدگی بحران‌ها، تغییرات فکری عمده‌ای را به دنبال داشته است.

در پیشبرد و اجرای پروژه مذهبی - ایدئولوژیک خود با بن بست مواجه شده است.

سرکوب دانشگاه‌ها

تعطیلی دانشگاه‌ها در شرایط کرونا علاوه بر اینکه جنبش دانشجویی را تضعیف نمود همزمان فرصتی بود تا روند سرکوب در دانشگاه‌ها تسریع شود. در این برهه زمانی، سرکوب فعالان دانشجویی و بازداشت و زندانی نمودن و اخراج و تبعید اساتید دانشگاه بیشتر شد. این وقایع تداوم حذف و تصفیه حساب سیاسی با دانشجویان و اساتید دگراندیش بود.

افشاگری فساد در مافیاهای قدرت

فساد سیستماتیک، تبعیض اجتماعی، ناکارآمدی قوانین، وعده‌های دروغین، استبداد دینی و فرصت زندگی معمولی را از ساکنان جغرافیای ایران سلب کرده است. بنا به اظهار نظر کارشناسان ، خط فقر تا حدی افزایش یافته که طی ۱۰۰ سال گذشته بی سابقه بوده است. تظاهرات و اعتراضات زنان، کارگران، کشاورزان، معلمان، پرستاران، حاشیه‌نشین‌ها، خانواده قربانیان و زندانیان سیاسی و عموم مردم، از این احساس محرومیت ناشی می شوف. رژیم هم کماکان با اتکاء به سیاست دشمن سازی و تصور دخالت بیگانگان در ایران، فشارها را بیشتر و بیشتر کرده است.

مفهوم دشمن، یکی از ابزارهای اصلی رژیم ایران برای سرکوب هر گونه صدای اعتراض است. رژیمی که دهه‌ها با هدف صدور انقلاب اسلامی امنیت منطقه‌ای و جهانی را با چالش روبرو کرده است در داخل نیز این انقلاب را تا عمق جامعه پیش برده است. شعار

میرهن است که هر نوع توافقی بر سربرجام یا خارج از برجام معطوف به دو هدف است. نخست؛ به رسمیت شناختن رژیم سرکوب و تضمین موجودیت جمهوری اسلامی ایران از سوی دنیای خارج. دوم؛ تامین مالی و دسترسی رژیم ایران به کانال‌های مالی برای پیشبرد پروژه‌های داخلی و خارجی خود. همزمان با توقف مذاکرات احیای برجام به علت "دخالت خارجی"، به علت جنگ اوکراین قطب بندی سیاسی میان کشورهای منطقه و مجموعه غرب بیشتر برجسته شده است. از دیگر سو، جمهوری اسلامی ایران با شروع مجدد حملات موشکی اش به اقلیم کوردستان در عراق، فعالانه در جبهه جنگ افروزی و دیکتاتوری باقی مانده است. واقعیت این است که جمهوری اسلامی ایران با برجام یا بدون برجام ماهیتی ناسازگار و تغییرناپذیر دارد. آنچه در این میان احساس خطر می کند جامعه ایران، منطقه و جهان است. **توسعه افکارملی و آزادیخواهانه در مناطق**

قیاس با جنبش سبز که نماد پروژه طبقه متوسط شهری برای باز پس گیری رأی هایشان از جمهوری اسلامی بود، موج‌های سهمگین و ساختارشکنانه اعتراضات طی آبان سال ۱۳۹۸ و بعدا در ۱۴۰۰ ، موجودیت رژیم را هدف قرار دادند. گفت‌وگوهای سرنگونی بیش از گذشته به گفت‌وگوهای اصلی به ویژه نزد ملیت‌های تحت ستم تبدیل شده است.

رژه‌لات و همبستگی ملی

در سالی که گذشت سیاست سرکوب رژیم و سیاست مقاومت کوردستان در رژه‌لات به موازات یکدیگر ادامه داشته است. موج اعدام‌ها و زندانی نمودن و بازداشت‌های جمعی فعالان و آزادیخواهان و کشتار کاسبکاران ادامه داشته است. اما احساس ملی و مقاومت جامعه کوردستان، بیش از پیش رو به گسترش بوده است. ضروری می نماید جنبش مقاومت شهرها به مثابه میدان اصلی مقاومت مردمی با حمایت

گفت‌و‌گوی اختصاصی با «چنگیز قدم‌خیری»، زندانی سیاسی کورد

اولین بار او را دیدم. با من حرف زد و گفت اگر همکاری و مصاحبه کنی تا جایی که بتوانم کمکت می‌کنم و نمی‌گذارم بالای ۱۰ سال حبس بخوری. من مخالفت کردم ولی اجبارا ما را به اداره اطلاعات کامیاران بردند و یکی دو خانواده هم آنجا بودند که من اصلا نمی‌شناختم و می‌گفتند این خانواده‌ها شاکی تو هستند[تا‌همین الان هم این خانواده هیچ‌اصراری به شکایت نداشتند، زیرا خانواده من پیگیری کردند که اگر همچین چیزی وجود دارد رضایت بگیرند]. من شاکی خصوصی نداشتم ولی آنها می‌خواستند برای من شاکی خصوصی درست کنند، تاجایی که پرونده‌سازی سرقت مسلحانه هم برابم دست‌وپا کردند، طرف را هم آورده بودند و می‌گفت همچین چیزی وجود ندارد. درنهایت چون سندی علیه ما نداشتند از این اتهام تبرئه شدیم.

در روز اعتراف اجباری حتی خانواده من را هم به اداره اطلاعات کامیاران آورده بودند تا از احساسات آنها سوء استفاده کنند. مادربرزگم را جلوی دوربین گذاشته بودند[من مادرم ندارم و مادربرزگم مرا بزرگ کرده است] و می‌گفتند بگوید درخانه کتاب و اعلامیه داشته است. از پدرم هم جلوی دوربین بازجویی کردند.

هنگام اعتراف اجباری «رحیمی» رئیس اداره اطلاعات کامیاران با باتوم جهت تهدید و ارباب پشت دوربین ایستاده بود و جلوی دوربین گل و شیرینی گذاشته بودند. دو خبرنگار از ما سوال می‌کردند و اصرار داشتند که بگویم کومله ما را برای ترور به ایران فرستاده، درحالیکه همچین چیزی نبود. آنها می‌خواستند بگویند ما یک تیم تروریستی هستیم، درحالیکه تنها کاری که ما انجام دادیم یک جوله سیاسی ـ مدنی بود، بدون اینکه هیچ آزاری حتی برای خود نیروهای حکومت داشته

ادامه در صفحه ۷

روزهای آخر سلول انفرادی خود از تزریق آمپول‌های مشکوک و اجباری به بازداشت‌شدگان در بازداشتگاه اداره اطلاعات اینگونه می‌گوید: «در روزهای آخر انفرادی چندبار به ما آمپول تزریق کردند و خوب یادم هست که تمام بازداشت‌شدگان را که با چشم‌پند پشت‌سر هم ردیف کرده بودند، هیچکدام موافق تزریق نبودند و همه اعتراض داشتند که این تزریق اصلا چه چیزی می‌تواند باشد. حتی به سوال ما هم پاسخ نمی‌دادند و فقط می‌گفتند دهنت را ببند. [۱۰ روز آخر، وزارت اطلاعات این تزریق را انجام می‌دهد و کسی نمی‌داند چه هست]».

وادرکردن چنگیز قدم‌خیری و هم پرونده‌هاش به اعتراف اجباری در پرس تی‌وی؛

این زندانی سیاسی ضمن اشاره به اینکه در تمام مدت این ۴ ماه در هنگام بازجویی چشم‌پند داشته و

در مدت این ۴ماه، اجازه حتی یکبار تماس با خانواده را هم به من ندادند و نه تنها اجازه ندادند بلکه بارها و بارها خانواده من [پدرم که کارگر بود] را سرکار گذاشتند و به کردستان عراق و کردستان ترکیه فرستادند و حتی گزارش دستگیری من را هم به خانواده‌ام ندادند چه برسد به اینکه اجازه تلفن داشته باشم. همچنین حق دسترسی به وکیل حتی وکیل تسخیری را هم به ما ندادند و ما چهار نفر که با هم بازداشت شده بودیم تا روز دادگاه همدیگر را ندیدیم [دو نفرمان در زندان سنندج و دوفرمان در زندان مریوان بودیم]. بطور کلی در بازداشتگاه چیزی به نام تفهیم حقوق و اجرای آیین‌نامه وجود ندارد، اینکه بهت بگویند چه حقوقی داری. تمام روزهای که من در زندان بودم و در مورد داعش خواندم، برخورد در بازداشتگاه‌ها به‌مراتب بدتر از داعش است و چیزی به نام کار

توضیح می‌دهد: «بازجویی هر روز ساعت ۴ صبح انجام می‌گیرد و مهم نبود که خواب باشی یا نه. بخاطر زخم‌تا زمانی که سرپا شدم در سلول انفرادی می‌آمدند روی سرم و با چشم‌پند و درازکشیده و دست و پا بسته بازجویی را انجام می‌دادند. وقتی سرپا شدم بازجویی در مکانی غیر از سلول انفرادی در همان بازداشتگاه اداره اطلاعات بود، دو نفر جلوی سلول با زدن چشم‌پند، دست‌بند و پابند مرا به مکانی در زیرزمین که قشنگ یادم هست تا ۴۸ پله می‌خورد می‌بردند. [آنجا دیگر شکنجه بود و بس و از زخم‌های شکنجه استفاده کردند]. بازجویی‌های تا دو ساعته هر روزه را دو بازجو انجام می‌دادند. ما به یکی از بازجویان بازجویی خوب و به دیگری بازجوی بد می‌گفتیم، چرا که با عملشان این را به ما نشان داده بودند. ابتدا بازجوی خوب می‌آمد و با نرمش و حرف می‌خواست چیزهایی را که انجام نداده‌ای بهت تحمیل کند، می‌گفت من برم یکی دیگر می‌آید و تو را می‌زند و می‌کشد. بازجوی بد تا می‌آمد با عصبانیت بر سرمان خراب می‌شد[می‌خواست ترس را از صدا و هیبت خودش در وجودم ایجاد کند]، با لگد به پاها و شکم می‌زد و من که زخمی بودم با نوک پا و کفش‌هایش به زخم می‌زد و این یک ساعت تا یک ساعت و نیم طول می‌کشید. اصولا بازجویی را بازجوی خوب انجام می‌داد و شکنجه را هم بازجوی بد. اما هر دو یکی بودند، یکی تا سرحد مرگ تو را شکنجه می‌کرد و دیگری باز می‌آمد و جلوی او را می‌گرفت و با حرف می‌خواست چیزهایی را به تو تحمیل کند.[می‌گفت به من بگو این کار را کردم] در تمام جلسات بازجویی این دو بازجو حضور داشتند و با سوال‌های تکراری آنقدر ادامه می‌دادند تا

«وقتی بازداشت شدم با چشمانی بسته مرا به اداره اطلاعات آوردند و با چشمان و دستانی بسته مرا به یک میله پرچم که وسط حیاط بود با آن خونریزی شدید یک شبانه روز بستند و داخل نبردند. سپس بخاطر خونریزی شدید مرا به بیمارستان منتقل کردند، دکتر تاکید کرد که نیاز به جراحی باز دارم، اما ممانعت کردند و پانسمانی سرسری روی زخم انجام دادند و به سلول انفرادی بازداشتگاه اداره اطلاعات بازگردانده شدم. بعد از آن در بازداشتگاه اداره اطلاعات هر ۲۰ روز یک بار پانسمانم آنهم بصورت خشن، به‌گونه‌ای که با لگد مرا به بهداری می‌بردند و می‌آوردند تنها تعویض میشد [بدون درمان، بدون دادن قرص و حتی بدون بیرون آوردن گلوله]. بعد از یک ماه که خونریزی پهلویم با آن پانسمان‌های خشن بند آمده بود، با بلائیکارد مرا به حفاظت اطلاعات سپاه منتقل کردند. در آنجا به‌حدی شکنجه شدم که دوباره خونریزی کردم و نتوانستند مرا نگه دارند، بهمین دلیل دوباره مرا به اداره اطلاعات بازگرداندند».

این زندانی سیاسی تا الان هم دقیقا نمی‌داند آنجا بازداشتگاه اداره اطلاعات سنندج بوده یا نه و تنها گمان می‌کند که بازداشتگاه اداره اطلاعات سنندج بوده است. [فقط می‌دانم ۵ بند بود و هر بند ۵ انفرادی داشت].

چنگیز قدم‌خیری وضعیت وحشتناک و غیرانسانی سلول انفرادیش را اینگونه بازگو می‌کند: «سلول انفرادیم یک اتاق ۳در۴ پوشیده با موکت آبی بود، بدون هیچگونه وسایل و بهداشتی، دپتو داشت که یکی را زیرت پهن می‌کردی و دیگری را برویت می‌انداختی، بدون بالش و یا چیزی که بتوانی زیر سرت بگذاری. سلول یک حمام و توالت هم داشت که با این جدا شده بود و

در این مصاحبه اختصاصی از زبان خود چنگیز قدم‌خیری، روایت او را از اقدامات غیرانسانی و ناعادلانه‌ای که دستگاه سرکوب جمهوری اسلامی در بازداشتگاه و زندان‌ها علیه وی اعمال کرده، روایت می‌کنیم.

روایتی از ۴ ماه شکنجه جسمی و روانی در بازداشتگاه وزارت اطلاعات سنندج درحالیکه گلوله در بدنش بوده و زخم‌ش نقطه تمرکز شکنجه‌گران حکومتی. او در دادگاهی چند دقیقه‌ای به حبس طویل‌المدت محکوم و سال‌های زندان او همراه با رفتارهای غیرانسانی، ممانعت از درمان و تبعید بوده و در این روند سرکوب حکومتی خانواده او نیز در امان نبوده‌اند.

این زندانی سیاسی طی روزهای گذشته برای نجات جان‌ش و بعد از تلاش‌های بسیار زمانی که برای جراحی با وثیقه یک میلیاردی به مرخصی آمد، مجبور به خروج از ایران شد [زیرا وزارت اطلاعات خواسته بود جراحی وی تحت نظارت آنها باشد].

روایت چنگیز قدم‌خیری برگه مستندی از سرکوب حکومتی جهت مرگ تدریجی او با زخم‌ش است [همراه با شکنجه و ممانعت از درمان] توسط نهادهای امنیتی جمهوری اسلامی.

تاریخ و نحوه بازداشت چنگیز قدم‌خیری

چنگیز قدم‌خیری، اهل روستای «هنیم» کامیاران و متولد۱۳۶۷، نوزدهم خردادماه ۱۳۹۰ به‌مرهه ایوبی اسدی، فخرالدین فرجی و محمدحسین رضایی در حوالی شهر سنندج توسط نیروهای سپاه بازداشت شد. او به هنگام بازداشت هدف تیراندازی قرار گرفت و گلوله به کلیه پیش‌اصابت کرد و تا به امروز هم که به خارج از ایران پناه برده گلوله در کلیه‌اش باقی مانده و در نتیجه آن کلیه‌اش از کار افتاده است.در حالی‌که چنگیز قدم‌خیری در بازداشتگاه اداره اطلاعات با زخمی درمان نشده و گلوله‌ای بیرون آورده نشده تحت بازجویی و شکنجه بود و کسی از سرنوشتش اطلاعی نداشت؛ وزارت اداره اطلاعات کامیاران و سنندج بارها پدر او را به کردستان ترکیه و عراق و تهران، اصفهان و ارومیه برای گرفتن خبری از سرنوشت فرزندش فرستاده بودند و بدین شکل بازه سرکوشان را علیه خانواده‌اش نیز گسترش داده بودند. **چنگیز قدم‌خیری اولین روز بازداشت خود و نحوه تعویض پانسمان زخم‌ش را با خشونت و لگد اینگونه شرح می‌دهد:**

کاملا کثیف و غیربهداشتی بود. همراه یکبار تنها بسته‌ای ۲۰۰ تا ۳۰۰ گرمی پودر لباسشویی و یک شامپو به ما می‌دادند. چیزی به نام بهداشت، نظم و غذا آنجا وجود نداشت. ۳ وعده غذا بود، صبحانه تا ۱۰ گرم پنیر، نهار همیشه استانبولی [برنجی خشک] و شام همیشه لوبیا یا عدس بود و کیفیت غذاها افتضاح».

این زندانی سیاسی ۴ماه شکنجه [جسمی، روحی و روانی] و بازجویی هر روزه خود در سلول انفرادی و شکنجه‌گاه‌های زیرزمینی وزارت اطلاعات سنندج به عمق تا ۴۸ پله با چشمان، دستان و پاهای بسته را اینگونه

خسته‌ات کنند. در زمان بازجویی اگر می‌خواستیم کسی را صدا بزنیم فقط باید به همه می‌گفتیم «حاجی» و این چیزی بود که از ما خواسته بودند».

این زندانی سیاسی نقض نظام‌مند حقوق خود در زمان بازداشت از عدم حق برخورداری از درمان، دسترسی به وکیل و اطلاع‌دادن سرنوشت به خانواده‌اش را اینگونه بیان می‌کند: «من زخمی بازداشت شده بودم و از زخم به‌عنوان شکنجه استفاده کردند و هیچگاه معالجه نشدم و در تمام این ۴ ماه حتی یک قرص هم به من ندادند.

با آیین‌نامه و حقوق بشر وجود ندارد و مثل یک حیوان باهات رفتار می‌شود.[در زندان‌ها خبری از اجرای آیین‌نامه نیست چه برسد به سلول انفرادی و بازداشتگاه‌ها.

زیر نظر وزرات اطلاعات همچنین آیین‌نامه‌هایی اگر هم باشند اجرا نمی‌شوند]. در یک کلام می‌گویم که وزرات اطلاعات شکنجه‌گر است و تا جایی که بتواند وادار به حرف زدن کند تا حد مرگ شکنجه‌ات می‌کنند. خودشان علنا می‌گویند پدرسوخته ما تو لیست تروریستی هستیم و تا آنجا که می‌توانند شکنجه می‌کنند».

چنگیز قدم‌خیری درمورد

مراسمات نوروزی در مقرات حزب دمکرات کوردستان ایران

